

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część V. — Wydana i rozesłana dnia 30. stycznia 1904.

Treść: (M 7—9.) 7. Rozporządzenie, zawierające zmianę postanowień §§ów 12. i 15. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 16. listopada 1898, dotyczącego otwarcia poborów, należących się według ustawy z dnia 19. września 1898, katolickim duszpasterzom. — 8. Rozporządzenie, dotyczące przeniesienia siedziby sądu powiatowego w Ślemieniu w Galicyi. — 9. Rozporządzenie, dotyczące przydzielenia gmin z okręgu sądu powiatowego w Ślemieniu do okręgu sądu powiatowego w Żywcu w Galicyi.

7.

Rozporządzenie Ministra wyznań i oświaty i Ministra skarbu z dnia 14. stycznia 1904,

zawierające zmianę postanowień §§ów 12. i 15. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 16. listopada 1898, Dz. u. p. Nr. 205, dotyczącego otwarcia poborów, należących się według ustawy z dnia 19. września 1898, Dz. u. p. Nr. 176, katolickim duszpasterzom.

§ 1.

Samoistnym duszpasterzom, kooperatorom i prowizorom opróżnionych probostw, którzy na podstawie ustawy z dnia 19. września 1898, Dz. u. p. Nr. 176, pobierają uzupełnienie dotacyi (płacę prowizorów) z funduszu religijnego, otwiera się te pobory od dnia 1. marca 1904 poczynawszy, w miesięcznych ratach z góry.

Ustawowy początek i ustanie prawa do tych poborów nie ulega przez to żadnej zmianie.

§ 2.

Od dnia 1. marca 1904 poczynawszy, asygnuje się tymczasowo uzupełnienie dotacyi tym nowo mianowanym samoistnym duszpasterzom i kooperatorom, których poprzednicy uzupełnianie takie po-

bierali, w tej samej wysokości, i to z urzędu, bez pośrednio po nadejściu odnośnego uwiadomienia ordynaryatu biskupiego i od pierwszego dnia tego miesiąca, który następuje po przeniesieniu urzędu duchownego.

Jeżeli urząd dotyczący przeszedł ze skutkiem prawnym od pierwszego dnia jakiegoś miesiąca, wtedy asygnata tymczasowa następuje od tego dnia. Asygnowane w ten sposób pobory otwiera się miesięcznie z góry.

§ 3.

Po wniesieniu we właściwym czasie deklaracyi po myśli §u 2. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 16. listopada 1898, Dz. u. p. Nr. 205, alboważ po nadejściu podania, wniesionego według §u 1, ustępu 3. tego rozporządzenia, wyrównywa się definitywnie przyznane uzupełnienie dotacyi dla nowego miejsca służbowego z jednej strony z ewentualnem na poprzedniej posadzie pobieranem uzupełnieniem dotacyi (płacą prowizorów), jakoteż z asygnowaniem tymczasowo przy objęciu nowej posady uzupełnieniem dotacyi z drugiej strony, i to — biorąc za podstawę dzień przeniesienia nowej posady służbowej — w drodze orzeczenia (§ 7 powołanego rozporządzenia).

Otwarcie przyznanego definitywnie uzupełnienia dotacyi następuje według §u 1. obecnego rozporządzenia.

§ 4.

Jeżeli w terminie przepisany nie wniesiono deklaracyi lub prośby o asygnowanie kongruy,

zastanowić należy dalszą wypłatę asygnowanych tymczasowo poborów i zarządzić co potrzeba, by wypłacone już kwoty zostały zwrócone.

Jeżeli przy tem albo przy wyrównywaniu z definitywnie przyznanem uzupełnieniem dotacyi okaże się zwrot na rzecz funduszu religijnego przenoszący ośmdziesiąt koron, natenczas uiścić go należy w dwunastu ratach miesięcznych.

§ 5.

Kooperatorom asygnuje się i wypłaca uzupełnienie dotacyi tam, gdzie to dotąd miało miejsce, do rąk ich przełożonego samoistnego duszpasterza. zakonnikom do rąk przełożonego stowarzyszenia duchownego, którego są członkami.

§ 6.

Gdy duszpasterz utraci prawo do poboru uzupełnienia dotacyi w ciągu miesiąca, nie uzyskując takiego urzędu duchownego, do którego postanowienia ustawy z dnia 19. września 1898, Dz. u. p. Nr. 176 mają zastosowanie, winien on sam względnie jego prawonabywca zwrócić natychmiast pobraną już za resztę tego miesiąca kwotę uzupełnienia dotacyi.

§ 7.

Prowizorom opróżnionych probostw asygnuje się placę z urzędu, bezpośrednio po nadejściu odnośnego uwiadomienia ordynaryatu biskupiego z pierwszym dniem miesiąca następującego po mianowaniu prowizorem. Jeżeli nominacja następuje z pierwszym dniem jakiegoś miesiąca, asygnuje się placę właśnie od tego dnia począwszy.

Placę tę otwiera się miesięcznie z góry.

Prowizorowie obowiązani są w ciągu miesiąca, od nominacyi licząc, zawiadomić, czy chcą korzystać z przysługującego im według §u 15 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 16. listopada 1898, Dz. u. p. Nr. 205 prawa poboru swej placzy z dochodów probostwa, poczem się natychmiast zawieszają asygnowaną placę i ściągają faktycznie otrzymane kwoty.

Przy obliczaniu przychodów i rozchodów opróżnionego probostwa (rachunek interkalarny) wyrównać należy przypadającą placę prowizora z kwotami uzupełnienia dotacyi i placzy pobieranemi faktycznie przez czas prowizury, biorąc za podstawę dzień mianowania prowizorem.

Zresztą pozostają postanowienia §u 15. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 16. listopada 1898, Dz. u. p. Nr. 205 w mocy.

Böhm wlr.

Hartel wlr

8.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 25. stycznia 1904,

dotyczące przeniesienia siedziby sądu powiatowego w Ślemieniu w Galicyi.

Na zasadzie §u 2. ustawy z dnia 11. czerwca 1868, Dz. u. p. Nr. 59, przenosi się siedzibę sądu powiatowego, ustanowionego dla powiatu ślemieńskiego, ze Ślemienia do Suchy.

Dzień rozpoczęcia mocy obowiązującej tego rozporządzenia będzie później postanowiony i ogłoszony.

Koerber wlr.

9.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 25. stycznia 1904,

dotyczące przydzielenia gmin z okręgu sądu powiatowego w Ślemieniu do okręgu sądu powiatowego w Żywcu w Galicyi.

Na zasadzie §u 2. ustawy z dnia 11. czerwca 1868, Dz. u. p. Nr. 59, wydziela się gminy względnie obszary dworskie: Gilowice, Kocierz *ad* Moszczanica, Kocierz *ad* Rychwałd, Łekawica, Łysina, Oczków, Okrajnik, Peweł, Rychwałd i Rychwałdek z okręgu sądu powiatowego w Ślemieniu i wciela je do okręgu sądu powiatowego w Żywcu.

Rozporządzenie to nabiera mocy obowiązującej równocześnie z rozporządzeniem z dnia 25. stycznia 1904, Dz. u. p. Nr. 8, dotyczącem przeniesienia siedziby sądu powiatowego w Ślemieniu.

Koerber wlr.